

Administratiu/iva 2, Grup 3, 37,5 h setmanals, salari mensual 1.243 € x 14 pagues = 17.402 € anuals.

Seguretat Social de l'empresa = 5.742 € anuals

Total anual del personal del museu = 65.560 € anuals (10.908.266 pessetes anuals).

Com en la memòria no es menciona el personal de la neteja, hem suposat que serien el conserge o els administratius qui netejarien i, d'aquesta manera, ens estalviarien les despeses corresponents.

El que no ens podem estalviar es la llum ni les despeses de l'aire condicionat ni les assegurances antirobatori i d'incendis ni les despeses de manteniment dels sistemes de seguretat i d'incendis (extintors) ni el material de neteja ni el material fungible d'oficina, etc. En aquest apartat de despeses de funcionament, hem pressupostat (pel cap baix) la quantitat següent:

Despeses de funcionament = 10.000 € anuals

Total despeses produïdes pel museu anualment:

65.560 € anuals + 10.000 € anuals = 75.560 € anuals (12.572.126 pessetes).

Seguint les dades de la memòria i per calcular els possibles ingressos del museu que es generarien, hem agafat les 7.500 persones que, teòricament, podrien visitar-lo a l'any. Aquest nombre de visitants, al meu parer, es bastant qüestionable, almenys els primers anys, ja que si considerem les dades d'afluència anual de visitants d'un museu de renom dins del País Valencià, com ara el Museu d'Art Contemporani de Vilafamés, veiem que (quina coincidència!) l'afluència de l'últim any és d'uns 7.000 a 7.500 visitants. I això que aquest museu té renom. Però bé, ens fiarem de la memòria que va elaborar l'equip de govern del Sr. Miguel Zaragoza i donarem per bona aquesta xifra. Dividirem les despeses anuals del museu (75.560 € pel nombre de visitants anuals (7.500), i observarem que el resultat que ens dóna és de 10,07 € És a dir, per què el museu cobrira les despeses, cada visitant hauria de pagar 1.675,51 pessetes. Amb aquests preus, pense que el nombre de visitants que s'esperava (segons la memòria, molts autobusos de la 3a edat) es reduiria considerablement, la qual cosa dificultaria més encara l'autofinançament del museu.

En vista de tot açò que els acabem d'argumentar, podem afirmar que, en aquest museu, han fallat moltes coses. No s'han fet bé els deures, i —el que és més greu— hi ha qui encara pensa que té raó a l'hora d'exigir reiteradament a l'actual Ajuntament l'obertura d'aquest edifici; que els recorde que no està acabat, i no per falta de ganes, sinó per falta de diners. Hi ha gent que no vol entendre aquestes consideracions, i només pensa en el seu ego i en la seua obra. Per què faig aquest comentari?... doncs bé, ara els ho explique per finalitzar.

El 3 de novembre, el Sr. Tomás Roures, artista i amo d'una quantitat considerable d'obres (i dic amo perquè aquest senyor mai no ha llegat ni donat al poble de les Coves la seua obra; ni mai tampoc la seua obra ha estat acceptada formalment en un Ple de l'Ajuntament, per la qual cosa l'obra no es, de moment, propietat del poble de les Coves) va lliurar al registre de l'Ajuntament la següent carta manuscrita, que reproduïm literalment:

M'adrece a vostés, com representants de tots els covarxins i covarxines, per fer-los saber que:

Veient que han passat dos anys sense complir la condició del legat "L'AJUNTAMENT SE'N CUIDARÀ DE LA CONSERVACIÓ

DE LES OBRES". Vist que no se'n preocupen de taponar el forat per on entre aigua cada vegada que plou. Veien que les obres es florisen per la humitat, a més a més, d'omplir-se de cagades de pardals. He decidit retirar, a partir d'avui, una obra diàriament començant pel final de l'inventari fins que es complisquen les meues condicions. Les obres retirades no tornaran al legat.

Podríem fer moltes consideracions sobre aquesta carta, però la principal —i voldria que quedara ben clara— és que l'actual Ajuntament ha lluitat i ha fet el possible perquè el tema del museu vaja endavant i es finalitze l'obra. No ens sentim gens ni mica culpables de la decisió d'aquest senyor de retirar les seues obres del museu, i encara més —ho repetisc— quan hem fet el possible per solucionar aquest nefast projecte que hem heretat. Com ja he aclarit al principi d'aquest escrit, el senyor Tomás Roures era sabedor de la situació en què es trobava el Museu quan va decidir deixar aquí, sota la seua responsabilitat, les seues obres. No som responsables que la famosa claraboia, per un disseny dolent i una mala instal·lació volara dues vegades i que els pardals li cagaren alguna escultura. Pensem que els únics responsables d'aquest despropòsit són el qui va dissenyar i el qui va permetre que es fera, en aquestes condicions, aquest edifici. Ja es va dir en innumerables ocasions al Sr. Tomás Roures que aquest Ajuntament estava per la labor d'arreglar els desperfectes, però tot comporta un procediment i un temps. Mai no ens deixarem pressionar amb artificis com aquests. Jo voldria dir des d'ací al Sr. Tomás Roures que apreciem la seua obra, però no podem anteposar el museu a les altres necessitats del poble. El municipi té unes prioritats que pareix que vosté no ha comprés mai o no ha volgut comprendre; i el que hauria de fer vosté és estar agraït per les inversions que aquest Ajuntament ha fet per tal que la seua obra tinga un espai on pugui ser contemplada. Ni el famós pintor Barceló, per parlar d'artistes en vida, té un museu dedicat a ell. El MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona) li té cedida una sala. L'IVAM, a València, en té dedicada una a l'escultor Julio González (mort al segle passat) i el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, a Madrid, a la planta baixa, en dedica unes quantes als pintors Pablo Picasso, Gaudí i Miró. Diguem vosté quants museu estan dedicats per complet a l'obra d'un artista en vida. Agraït hauria d'estar.

Si vosté vol adoptar aquesta posició de no-diàleg, pense que s'equivoca. Les persones dialoguen i intenten comprendre; eixa hauria de ser una de les seues obres: la del diàleg i la comprensió. Però pareix que vosté no va per aquest camí; al contrari, ha triat el camí de la ruptura... i açò no és bo. Tal vegada s'hauria de deixar aconsellar per unes altres persones amb menys ressentiments al cor; tal vegada així ho comprendria.

Per finalitzar, he d'insistir en el fet que aquest equip de govern farà els impossibles per finalitzar aquest projecte, que, segurament, haurà d'enfocar-se d'una altra manera. Haurem de rendibilitzar l'edifici de la millor manera possible, amb nous projectes i noves activitats, i, sens dubte, si escau, amb projectes d'art i cultura. Aquest edifici no tancarà les portes a ningú, sinó que les obrirà a tots.

I a continuació el Sr. Alcalde informa el Ple dels següents assumptes:

1/ Com ja s'ha dit durant el ple, demà divendres 28 de novembre, a la Diputació de Castelló, se signarà un conveni entre la Diputació, l'Ajuntament de les Coves de Vinromà, entre d'altres i l'Associació